

Ze sbírek muzea: Hračky

Hračky patří mezi výstavně vděčné předměty. O nejstarších „hračkách“ na našem území víme z archeologických nálezů. Často jsou v takových případech za hračky pokládány hliněné zmenšeniny předmětů, které používali dospělí. Písemné prameny hovoří o hračkách a hrách od antických dob. Některé z nich přetrvaly s jen minimálně pozměněnou podobou věky – např. panenky, zmenšeniny vojáků nebo káče podobný předmět používali děti již v antickém Řecku. Některé hračky mívali i praktický či symbolický význam. Takovým příkladem může být z Číny vzešlý drak. Dříve se až na výjimky ovšem hračky vyráběli doma. Základním materiálem bylo dřevo. Skutečně masová výroba nastala až s průmyslovou revolucí. Ve 20. století pak hračkářský průmysl ovládl nástup nových materiálů, což vyústilo až v dnešní situaci, kdy se z hračky stalo téměř spotřební zboží.

Muzejní sbírky skýtají hraček nemálo – ať se jedná o houpací koně, panenky, figurky nebo třeba společenské hry. Mezi nimi jmenujme stará vydání her „kloboučku hop“ nebo „člověče, nezlob se!“ Kromě sbírkových hraček a her, které je možno vzhledem ke statusu sbírkové ochrany pouze badatelsky zpracovávat či obdivovat při výstavách, pořádá čas od času Muzeum Říčany „Klub deskových her“, kde si návštěvníci mohou vyzkoušet moderní deskové hry jako Carcassonne, Citadela, San Juan, Bobří banda apod.

Martin Hůrka

Říčanský kurýr 2014/4